

*Има толико зора
Које још нису заруделе
Ригведа*

Они са мало дужим форумским стажом су сигурно упознати са мојим концептом названим “Зора Новог Дана”. Укратко, реч је о промени односа снага у свету, и не само то – него и о промени у начину мишљења. Овај текст је посвећен овој другој ствари.

На последњем Сајму књига купио сам Ничеову књигу *Зора (мисли о моралним предрасудама)*. Видећемо укратко које су то предрасуде, па онда зашто је овај текст на Политици, а не на Филозофији. У једној реченици Ниче каже (велика слова нису случајна): **Тамо где је у Природи Узрок и Последица, Морал намеће Грех и Патњу, Злочин и Казну.** И то јесте тако. Тако се може двојачко схватити оно “сам сам крив” – може се схватити као: **зезнуо сам се и пазићу следећи пут или као крив сам и треба још више да страдам. Код нас је много оних који виде баш на овај други начин.**

Кинеска мудрост каже ко хоће да пије, нека гледа онога ко се трезни. Лично ми је требало неколико година да то схватим на својим искуствима. Када се неко оклизне и падне, дејством гравитације, схватиће то дејство и више ће пазити на њега.

Тако је било и код нас. Низом погрешних процена дошли смо до бомбардовања, пре седам година, врхунца лоших ствари које су нам се догодиле. На основу тог искуства, нови рат са НАТО је практично немогућ. Чак ни радикали не размишљају о поновном одлобаћању Косова при овим односима снага.

Али има код нас много моралиста и мисионара Новог светског поретка који Узроке и Последице схватају као Злочине (само српске) и Казне (које су Срби свакако заслужили). И онда такво “мишљење” (српски речено: копирање) језуитски намећу осталима. Читајте само њихове речи на овом форуму: Србија је “посрнула” пред њом су “два пута” (само два?) или ће у пропаст или ће да пусти да је третирају као последњег бедника... Занимљиво је како они који су атеисти или се бар жестоко боре за секуларизам тако лако пригрле оно (по мени) најгоре из хришћанства, што је католичка црква развила до крајњих граница – емотивну игру на признање сопствене кривице и самим тим прихватање онога што се намеће као заслужена казна.

И није то без властитих политичких интереса. Ако све што (још увек) не ваља схватамо ислјучиво као кривицу Милошевића (и народа који је за њега гласао), онда ћемо амнестијати од сваке одговорности све оне који су дошли после њега – посебно ДС и ЛДП. Ако је Милошевић крив за све, онда Велики Брат није крив ни за шта – ни за оно што је било, а богами ни за оно што нама (а и другима) и сада ради. Самим тим су амнестирани и његови локални, домаћи, агенти. Као што рекох – стидите се да бисте волели Великог Брата и са таквом љубави у срцу чекајте метак у потиљак – баш тако се завршава Орвелова 1984.

Има много зора које још нису свануле. Некима ће сванути, а некима изгледа никада сванути неће!

ТАКО ЈЕ ГОВОРИО ДУХ СЕКИРЕ